

Spørgsmaalet om Opførelse af Boliger til Tjenestemænd ved Statsbanerne. Der findes paa Finanslovforslaget til dette Øjemed den sædvanlige Bevilling paa 50,000 Kr., og der er gjort Rede for, hvor man havde tænkt sig først og fremmest at opføre disse Boliger. Men der er tillige i Anmærkningerne gjort opmærksom paa, at medens man tidligere regnede med 5,000 Kr. til en saadan Bolig, hvorefter der altsaa for disse 50,000 Kr. ordinært skulde kunne opføres Boliger for 10 Tjenestemænd — undertiden bor der dog to sammen i samme Bolig —, vilde der med de nuværende Materiale- og Arbejdspriser ikke kunne opføres mere end omtrent Halvdelen af det sædvanlige Antal. Jeg tror at kunne sige, at man i Finansudvalget enstemmigt forudsætter, at Ministeren ikke skal føle sig bundet af Beløbet: 50,000 Kr., men opføre de 10 Boliger, som det er ønskeligt at faa opført, og saa enten til tredje Behandling af Finanslovforslaget eller paa Tillægsbevillingslovforslaget søge det manglende Beløb. Selv om der her ikke er Tale om store Summer, heller ikke om store Summer til Arbejds løn, er disse Bygningsarbejder af ikke ringe Betydning med Hensyn til Afhjælpning af Arbejdsløsheden paa flere Steder i Landet. Jeg henstiller altsaa til Ministeren, at det paalægges de paagældende Embedsmænd allerede nu at gaa i Gang med de nødvendige Forarbejder til Trods for, at vi alle er klare over, at det fastsatte Antal Boliger ikke lader sig opføre for de foreslaaede 50,000 Kr.

Den ærede Ordfører har nævnt det under Nr. 27 i Betænkningen opførte Samraad angaaende Paabegyndelse af Arbejder paa Snediger. Jeg skal ikke dvæle derved. Jeg har troet det rigtigt at nævne disse andre Ting, som vistnok ikke blev nævnt af den ærede Ordfører. Det er af Betydning ved Sagens Behandling, at der paa alle Hold er Klarhed over, at det er Finansudvalgets og forhaabentlig hele Rigsdagens Mening, at man skal tage fat paa disse Arbejder med det samme.

Jeg vil udtale en Beklagelse af, at man ikke kommer nogen Vegne med Fremskaffelse af Stenballast. I Betænkningen findes under Nr. 21 en Oplysningskrivelse vedrørende denne Sag, hvori der er redegjort for Vanskelighederne ved Tilvejebringelsen af det Materiale, der skal benyttes. Maaske kan de Vanskeligheder, der følger af, at man ikke kan faa den fornødne Drivkraft til de Arbejdsmaskiner, der skal anvendes, ikke overvindes, medmindre der

kommer mere Brændselolie til Landet. Men naar man i den omtalte Skrivelse har gjort opmærksom paa, at man har fundet det rigtigt at suspendere den Overenskomst, der er truffet med Aktieselskabet „Stenlejerne paa Sjællands Odde“, indtil et Aar efter Krigens Slutning, synes jeg, det er overordentlig beklageligt, at Stenlejet, som saa at sige omfatter hele Oddens Spids, kommer til at ligge unyttet hen paa et Tidspunkt, da der gaar Tusinder af Arbejdere ledige, som sikkert kunde beskæftiges her, selv om man ikke har de Maskiner, der bruges til Knusning af det Materiale, der er for stort til at benyttes, som det forefindes. Jeg ved godt, at det er overordentlig vanskeligt at faa nogen til at slaa Skærver med Hænderne eller med Haanden — de skal ganske vist have en Hammer i Haanden —, men, saa vidt jeg kender Forholdene paa Odden — og jeg har haft Lejlighed til at se dem selv —, vil der kunne udvindes et meget betydeligt Antal Kubikmeter Stenballast ved en Sortering, hvorved man lagde de store Sten fra. Jeg vil indrømme, at Materialet bliver dyrere, end naar man samtidig med Sorteringen kan paa Maskine slaa de Sten i Stykker, der er for store til at benyttes som Ballast, som de er, men jeg har flere Gange før sagt og kan ikke undlade at gentage det, at under saa ekstraordinære Forhold som de nuværende, da der daglig udbetales saa mange Tusinde Kroner i Understøttelse til arbejdsløse, vilde Samfundet staa sig ved at skaffe et saadant nyttigt Materiale, selv om det blev noget dyrere end under almindelige Forhold. Jeg vilde gerne have, at det skulde forstaaes baade af Ministeren og den paagældende Etat i sin Almindelighed, at medens vi undertiden — og jeg synes med Rette — har anket over, at Arbejdet blev noget dyrt, behøver Staten og Ministeren ikke at være saa ængstelige i saa Henseende under de nuværende Forhold. Vi kan godt forsvare, og jeg skal gerne tage min Del af Forsvaret for, at der nu til forskellige Arbejder som f. Eks. Fremskaffelse af Stenballast bliver brugt betydelig flere Penge end under almindelige Forhold, fordi det efter min Mening, ogsaa rent økonomisk set, er en Vinding, at Arbejdere i Stedet for at gaa ledige og leve af Understøttelse kan leve af, hvad de kan tjene. Det er for den paagældende og hans Familie saa meget værd, at Samfundet kan staa sig ogsaa pengeligt ved at ofre Pengebeløb derpaa. Om der nu her er noget at gøre i denne